

giver tilstrækkelig Sikkerhed. Hvis der nemlig var fuldkommen Sikkerhed, saa behøvede man ikke paa anden Maade at skaffe mere Sikkerhed. — Der er imidlertid en anden Side af Sagen, som jeg vil minde om her, og det er den, at naar de ærede Forslagsstillere gaa ud fra den Forudsætning, at der skal øves, om jeg saa maa sige, en indirekte Tvang paa Arbejdsgiverne, saa forekommer det mig, at det vilde være mere sikkert, mere formaalstjenligt, om man lod selve Loven udøve denne Tvang. I § 9 er der jo givet Arbejdsgiverne Anvisning paa og Tilladelse til at slutte sig sammen i Selskaber med gensidigt Ansvar for enten at overgive Risikoen til et Forsikringsselskab eller selv at overtage den. Hvis man nu i Stedet for at give en saadan Tilladelse ganske simpelt sagde, at de skulde, saa mener jeg, at Sikkerheden for Arbejderne var større, og jeg tror, at denne Ordning vilde være baade i Arbejdernes og i de mindre Arbejdsgiveres velforstaaede Interesse. Man gaar jo ud fra, at de fleste Arbejdsgivere frivilligt ville genforsikre; for dem kan da Genforsikring ikke være nogen Tvang, og for dem, der ere ligegyldige og ikke ville, er Tvangen ikke alene ikke overflødig, men man kan sige nødvendig. — Jeg skal ikke fordybe mig videre i Lovforslagets Enkeltheder, jeg skal kun med Hensyn til den lange Definition i § 4, 4 a om Bygningsarbejder, sige, at der er der saa mange forskellige Forklaringer og Fortolkninger, at man er lige ved at løbe vild, og jo flere Fortolkninger der kommer, desto uklarerer er det for mig at forstaa. Beboelseshuse og Økonomibygninger ere undtagne, naar de ikke have mere end een Etage, men jeg er ikke rigtig klar over det. Den højtærede Minister vil, at der skal forstaaes derved Lader, Stalde og den Slags Ting, og saaledes har jeg ogsaa opfattet det. Det er den Slags Huse, som vi ude paa Landet kalde Udhuse. Men den ærede Minister siger saa, at foruden dem er der ogsaa andre Udhuse paa Landet, og jeg er ikke rigtig klar paa, om de skulle ind under Loven eller ikke, og jeg er heller ikke rigtig klar paa, hvad det er for Udhuse, medmindre dermed skulde være ment Kirker eller Forsamlingshuse, men dem har jeg dog aldrig hørt betegne som Udhuse. Jeg skal ikke fordybe mig videre i det, men jeg vil tillade mig at give et godt Raad til de ærede Forslagsstillere, at tage hele denne lange vidtløftige, og jeg betænker mig ikke paa at sige mere vildledende end vejledende Definition af Bygningsarbejder ud. Hvis man strøg hele

dette Punkt og gik tilbage til den Form, Lovforslaget havde i Fjor, var det ganske anderledes kort, klart og forstaaeligt, og det kunde maaske endda skrives noget kortere; thi alle disse mange forskellige Udtryk: Opførelse, Færdiggørelse, Ombygning, Forandring, Nedrivning, og hvad andre Ord man med en livlig Fantasi kan finde paa, høre alle ind under „Bygningsarbejder“; jeg tror, man i al Magelighed kunde putte dem ind i det ene Ord: „Bygningsarbejde“. Naar man lader det staa her, som det staaar, at naar det er udover en Etage og Tagkvist, er det inde under Loven, men alle de Bygninger, som have ikke udover en Etage og Tagkvist ere uden for, saa er det noget, ethvert Menneske forstaaer. — Saa vil jeg gerne til det ærede Medlem for Aalborg, som er Forslagets naturlige Fader, sige et Par Bemærkninger. I sin Omtale af Landarbejderne og de øvrige udelukkede syntes jeg han talte, som om det forhandlende Venstre var det eneste Parti, som havde nogen Forpligtelse til, at der i det hele taget blev sørget for, at Landarbejderne og de andre udelukkede kom med ind under Loven. Jeg fik det bestemte Indtryk, da han talte, at han, billedligt talt, smed baade Landarbejderne og Skovarbejderne og alle de andre udelukkede hen i Hovedet paa det ærede Medlem for Fredericia (Ousen), som om han vilde sige med den gamle Salmist:

De Byrder, du har byttet mig paa,
dem kaster jeg fra mig, dem vil jeg forsmaa,
jeg river mig løs og kedes nu ved
al den Snak om Landarbejdernes Krav paa Forsørgelse. Han talte stadig væk til det ærede Medlem for Fredericia og det forhandlende Venstre og sagde: Hvorfor gøre I ikke noget for, at de kunne komme med? Hvorfor stille I ikke noget op? Ja, han var endogsaa — jeg ved ikke, hvad jeg skal kalde det — saa velvillig at tilbyde, at hvis vi vilde have et Forslag stillet op, skulde han med Fornøjelse udarbejde det for os. Jeg tænker mig, at Grunden dertil er, at han føler, at han er den eneste, der kan udarbejde et saadant Forslag, og at der ikke i det forhandlende Venstre var Mænd, der kunde gøre dette. Jeg skal lade være usagt, om det var det, han mente, men saaledes kan hans Ord godt fortolkes. Han sagde altsaa, at vi gjorde ikke noget, men saa indrømmede han dog, at vi havde haft et Forslag stillet op, men det var rigtignok paa et noget andet Grundlag end dette; det kunde han